

βι με ποσοστά συμπλοιοχτησίας 3/4 ο πρώτος, 1/4 μαζί οι άλλοι δύο, του έδωσαν από 500 γρόσια καδένας τους και πήραν έγγραφη απόδειξη.

Διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ γράμματος φανερώνω, ἐγὼ ὁ κάτωθεν ^{l²} ύπογεγραμμένος καπετάν ^{l³} Αναστάσης Μανόλη Μωραΐτης ὅτι ἐσυ ^{l⁴} μφωνήσαμεν με τὸν Σουλεϊμάναγα Χ(ατζῆ) ^{l⁵} Ιμπραήμογλου καὶ μὲ ^{l⁶} Μολὰ ^{l⁷} Ιμπραήμη, διὰ νὰ φτιάσωμεν ἓνα καράβι ἀπὲ ^{l⁸} πῆχες δέκα ὀκτώ, ἀπὸ τὸ ὄποιον νὰ ἀγροικῶνται ^{l⁹} οἱ ἄνωδεν εἰς ἓνα κουάρτον οἱ δύο τους καὶ διὰ νὰ ^{l¹⁰} μεταχειρισθοῦμεν δουλειὰ κατὰ τὸ παρὸν μοῦ έδωσαν χίλια ^{l¹¹} γρόσια, ἀπὸ πεντακόσια γρόσια ὁ ἕνας τους καὶ διὰ σιγουρη ^{l¹²} τὰ τοὺς έδωσα τὸ παρὸν ύπογεγραμμένον διὰ χειρός μου ^{l¹³} διὰ σιγουρητά τους. ^{l¹⁴}

1803, Ιουνίου 3, Ἀνάπλι.

^{l¹²} ἀναστάσης μανόλι μοραΐτι ἔλαβα τά ἄνοδεν.

φ. 26 (αριστερή στήλη, μισοσέλιδο) υπάρχουν πάνω εγγραφή (στα τούρκικα) με αραβικό αλφάβητο και κάτω (πάλι με αραβικό αλφάβητο-αριθμούς) η πρόσθεση: 50+18+07 =75

5. – ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΗ ΞΥΛΕΙΑΣ

Ύδρα, IA-MY, λυτά έγγραφα, αριθ. III (κιβώτιο 48), 25 Οκτω. 1803

Οι Νικολός Σοροκόπουλος, Αναστάσης Μανόλη Μωραΐτης και Λιμπέρης Γεώργη Δημητρόπουλου συμφώνησαν την ξυλεία, καρφιά και ό.πι άλλο είχαν για να ναυπηγήσουν ἓνα καράβι να βρούν πελάτη να του τα πουλήσουν.

Διὰ τοῦ παρόντος δηλοποιεῖται ὅτι ἐπειδὴ οἱ κάτωδεν γεγραμμένοι ^{l²} τὸν κερεστέν, καρφιὰ και εἴ τι ἄλλο εἶχον διὰ νὰ κάμουν καράβι ^{l³} ἵδιᾳ τους βουλῇ και τελείᾳ εὐχαριστήσει ἐσυμφώνησαν ὅποὺ νὰ εῦρουν ^{l⁴} μουστερῆ νὰ τὰ πωλήσουν. Οὕτως ἐσυμφώνησαν ἀμφότερα ^{l⁵} και οὕτως ἔμειναν και εἰς ἔνδειξιν και ἀσφάλειαν τῶν ἄνωδεν ^{l⁶} γέγονε τὸ παρὸν

λείται από ἓνα φύλλο χαρτί Ιο μέγεδος διπλωμένο στα δύο (δίφυλλο). Το δίφυλλο τούτο γράφεται στην πρώτη και τρίτη σελίδα του. Κατόπιν διπλώνεται πάλι τρείς φορές, ώστε να αποχτήσει πολύ μικρό μέγεδος και ἔτσι να φυλάγεται εύκολα. Ο τρόπος που διπλώνεται είναι ακριβώς όπως τα τυπογραφικά φύλλα (στην ουσία ἓνα 32σέλιδο ἀκοπο). Στην πρώτη ή στην τελευταία σελίδα αυτού του 16φυλλου, γράφεται συνήδως ο χαραχτηρισμός της πράξης (ἡ ακόμα και τῶν πράξεων που περιέχονται). έτσι, με αυτό τον κατά κάποιο τρόπο πίνακα περιεχομένων ἔχει αποχτήσει ταυτότητα και δε χρειάζεται κάθε φορά να ξεδιπλώνεται για να εξακριβωθεί το περιεχόμενό του.

εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν καντζελλαρίαν |⁷ καὶ ἐβεβαιώθη τῇ ἴδιᾳ τους χειρί, ἵνα ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἡ σχὺν ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ καὶ κριτήριῳ.

|⁹

”Υδρα, 25 Οκτωβρίου 1803

|¹⁰ νικολως σοροκόπουλος ηπόσκομε

|¹¹ ἀναστάσις μονόλι μοραΐτι

|¹² λίμπερής γεώργη διμιτροπουλοῦ ιποσκομε

φ. 26 (δεξιά στήλη, μισοσέλιδο): «Τὸ ὑποσχετικὸν ὅποὺ οἱ Σο |² ρόκηδες καὶ Ἀνα-στάσης |³ Μανόλη Μωραΐτη |⁴ ἔκαμαν διὰ νὰ πωλή |⁵ σουν τὸν κερεστέν».

6. – ΣΥΝΥΠΟΣΧΕΤΙΚΟ ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΜΗ ΝΑΥΠΗΓΗΣΗ

”Υδρα, IA-MY, λυτά έγγραφα, αριθ. 116 (κιβώτιο 48), 5 Φεβρ. 1804

Οι μαστρο-Νικόλας Μαστρογιάννης, ως πρωτομάστορας και ο Νικολός Σοροκόπουλος είχαν συμφωνήσει τη ναυπήγηση ενός πλοίου αλλά δεν έγινε, παρόλο που συγκέντρωσαν την ξυλεία και ο μαστρο-Νικόλας ἐλαβε ως αρραβώνα 100 γρόσια και πήρε από το εργαστήρι του πράγματα αξίας μέχρι 350 γρόσια. Τη διαφορά τους αυτή ἐδεσαν σε διαιτησία και οι διαιτητές αποφάσισαν ότι στο μαστρο-Νικόλα ανήκουν μόνο τα 100 γρόσια που είχε λάβει ως καπάρο και τίποτε άλλο.

Διὰ τοῦ παρόντος κο(μπ)ρειμεσιακοῦ γράμματος δηλοποιεῖται ότι ἐπειδὴ |² οἱ κάτωδεν γεγραμμένοι ὁ τε μαστρο-Νικόλας Μαστρογιάν |³ νη καὶ Νικολὸς Σοροκόπουλος ἔχουν ἀναμεταξύ τους διαφο |⁴ ρὰν διὰ νὰ εἶχαν συμφωνίαν νὰ φτιάσουν ἔνα καράβι |⁵ ὁ Σοροκόπουλος καὶ ἡτον διὰ πρωτομαϊστορας ὁ ὥηδεὶς μα |⁶ στρο-Νικόλας, ἐπειδὴ καὶ τὸ αὐτὸ καράβι δὲν τὸ ἐφαμπρικά |⁷ ρησαν, ἀλλὰ μόνον τὸν [[.]] κερεστὲ ἔβγαλαν [[μόνον]] |⁸ καὶ εἶχεν λάβει διὰ κάπαρον ὁ μαστρο-Νικόλας ἑκατὸν γρόσια |⁹ καὶ εἰς τὸ μετέπειτα ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ ἀργαστήρι του πρᾶγμα ὁ /μαστρο- |¹⁰ Νικόλας ἔως τριακοσίων πενήντα γροσίων καὶ μὴν ἡ |¹¹ (μπ)ορώντας εἰς τὸ ἀναμεταξύ τους διὰ νὰ τὰ κομοδάρουν |¹² διὰ τοῦτο κοινῆ γνώμῃ οἱ δύο ἔκλεξαν παρακαλεστὶ |¹³ κῶς τὸν τιμιοτάτους κυρίους αἴροτοκριτὰς διὰ νὰ δεωρή |¹⁴ σουν τὴν αὐτὴν διαφοράν, ἀπὸ μὲν τὸ μέρος του ὁ μαστρο- Νι |¹⁵ κόλας ἔκλεξεν τὸν κύριον μαστρο-Γεώργην Μαστρο |¹⁶ αναγνώστη, ἀπὸ δὲ τὸ μέρος του ὁ Σοροκόπουλος ἔκλεξεν |¹⁷ τὸν κύριον Κωνσταντῆν Χατζηδαμιανοῦ καὶ τοὺς δίδουν |¹⁸ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ὅ.τι κρίνουν εὔλογον καὶ ἀποφασίσουν |¹⁹ νὰ τὴν κάμουν ἔγγραφον. Καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν |²⁰ τῶν ἄνωδεν γέγονε το παρὸν εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν καν |²¹ τζελλαρίαν καὶ ὑπογράφθη ἰδιοχειρός τους.

|²²

”Υδρα, 5 Φεβρουαρίου 1804.